

Polnice troubí, ale nikoho to neznepokojuje

David Wilkerson September 9, 2002

Ze všech starozákonních proroků promlouvá Amos k našim časům nejjasněji. Proroctví, které přináší, se zaměřuje na naši generaci, jako by bylo vytrženo z dnešního pohledu zpráv. Skutečně, Amosovo poselství je dvojí proroctví. Nebylo míněno jen pro Boží lid v jeho době, ale také pro církev právě teď, v našich časech.

Amos popisuje Boha jako vloučícího lva, který je připraven zasáhnout Izrael soudem: „Lev ve, kdož by se nebál? Panovník Hospodin velí, kdož by neprorokoval?“ (Amos 3:8). Prorok prohlašuje: „Bůh povstal jako vloučící lev, připraven dopadnout svou kořist. A když slyším zvuk tohoto lvího vrávaní, musím varovat.“

Hospodin používal Amose, aby vyburcoval Izrael. Co bylo jeho poselstvím? Bůh se chystal seslat na svůj lid soud, protože byl zaplaven zlem a zkažeností, korupcí.

Samozřejmě, že Hospodin nikdy nesoudí lidi, aniž by nejprve nezbudil prorocký hlas, který by je varoval. „Nežiníte zajisté Panovník Hospodin ničeho, lež by zjevil tajemství své služebníkům svým prorokům“ (3:7). Tež když Amos viděl, že se stahuje mrak soudu, byl přinucen promluvit: „Zdaliž když se troubí trubou v městě, lid s strachem se nezbíhá? Zdaž když se má státi v městě co zlého, Hospodin toho známa nežiníte?“ (3:6). Amosovo poselství je tu deprimující: „Bůh troubí na polnici varování pro svůj lid, ale nikdo se nestraňuje, nikoho to neznepokojuje.“

Právě teď chtějí jen nemnozí slyšet poselství, které má co dočinění se soudem. Náš národ je již teď plný strachu. Každou minutu očekáváme další teroristický útok. A ekonomika vypadá bezútěšnější, než kdy byla. Lidé říkají: „Nemohu zvládnout více.“

Ale Hospodin mluví, když on chce. A jeho Duch nám poskytne sílu, abychom slyšeli jeho Slovo, když je budou přinášet jeho pomazaní služebníci. Náš Pán vřemž zmocní svůj lid, aby snášel cokoliv, co mžže přijít. Amos svým proroctvím oslovuje především Boží lid, zkompromitovanou církev

Když Amos prorokoval, zaměřil se na pohanské národy obklopující Jeruzalém. Tito pohané jistě padnou pod Božím hněvem. Přepadávali Izraelské hranice, vedli proti nim válku a zabíjeli jejich děti.

Přesto teď Amos řekl: „Slyšte slovo to, kteréž mluví Hospodin proti vám, synové Izraelští“ (Amos 3:1). Ev lva byl proti Izraeli samotnému. Boží lid měl být potrestán za to, že znehodnotil uctívání Hospodina. „Toliko vás samy poznal jsem ze všeliké rodiny země, protože trestati vás budu ze všech nepravostí vašich“ (3:2).

Existuje božský zákon opakující se skrze celé Písmo. V podstatě říká: „Žím větší míra milosti je vylita na lid, tím větší soud padne na tento lid, pokud opovrhne Boží milostí.“ Pokud lidé dostali příliš pravdy, mají větší míru zodpovědnosti. A jestliže tuto pravdu znehodnotí, bude jejich soud dvojnásobný.

Právě teď Bůh jistě soudí Ameriku pro její špatnost. Přemýšlím o všech zpusobech, kterými náš národ odstranil Jeho jméno z veřejnosti. Když jsem vyrůstal, učili mž, že Amerika je křesťanský národ, založený zbožnými muži, kteří požadovali svobodu, aby uctívali Pána v pravdě. Ovšem Jižní Afrika a další národy si nárokují stejný přívod.

Nepochybují, že Bůh požehnal určité národy jako Ameriku, aby pomohla evangelizovat svět. V jejich raných

po?átcích byla tato zem? ve vysílání misioná?? nejv?tší na povrchu zem?. Amerika posílala pastory, u?itele a evangelisty po celé zem?kouli. Mezitím svatí lidé vzadu doma zadržovali proud nepravostí. Zbožní vedoucí, oddaní kazatelé a horlivé sbory povstávali v uctívání Pánova jména.

Ale nepravost se už za?ínala hojn? vyskytovat. Boží jméno bylo zesm?š?ováno. A náš národ za?al šílet po rozkoši. Obrátili jsme se k modlám bohatství, prosperity, materiálních cíl?. A rychle jsme ztratili svou horlivost a soucit se ztracenými. Již nejsme velkým národem vysílajícím misioná?e. Místo toho vyvážíme evangelium prosperity a chamtivosti.

Ve své velké lásce a moudrosti usiloval Hospodin o o?išt?ní našeho národa krutým trestáním. Dopustil sucha, povodn?, finan?ní kolapsy, tornáda, hurikány, drastické zm?ny po?así. Hlasit? troubí na polnici. Ale nikdo se nestrachuje.

Mnozí služebníci prohlašují: „B?h takový není. Není za žádnou z t?chto tragédií. Všechno je to ?áblová práce.“ Nedokážu ?íci, jak moc m? tito kazatelé popuzují. Neznají své Bible. Uvažuj o následujícím slov? od Amose:

- „A a?koli já dal jsem vám ?istotu zub? po všech m?stech vašich, totiž nedostatek chleba na všech místech vašich, a však jste se ke mn? neobrátili, dí Hospodin“ (4:6). B?h ?íká jasn? svému lidu, že se chystá zp?sobit mezi nimi ekonomický kolaps.
- „Já také zadržel jsem vám déš?, když ještě t?i m?sícové byli do žn?, a dštil jsem na jedno m?sto, a na druhé m?sto jsem nedštil; jeden díl dešt?m svažen byl, a ten díl, na kterýž nepršelo, uschl“ (4:7). Hospodin nepochybn? ovládá, ?ídí všechno po?así, dobré nebo špatné.
- „A toulali se dv? i t?i m?sta k jednomu m?stu, aby se napili vody, aniž se napiti mohli“ (4:8). B?h ovládá sucha. A práv? te? celé národy mají p?id?lový systém vody zp?sobený vážným nedostatkem.
- „Bil jsem vás suchem a rzí; hojnost, kterouž p?inášely zahrady vaše a vinice vaše, i fíkoví vaše, i olivoví vaše, pojedly housenky“ (4:9). V nedávných m?sících vtrhla do New Yorku hejna japonských brouk?. Tito šk?dci ni?í stromy v Central Parku a pustoší ohromné akry les? v severní ?ásti státu.
- „Bil jsem vás“ (4:9). Kdo je zodpov?dný za všechny tyto v?ci? B?h chce, aby to bylo v našich myslích absolutn? jasné: On je za tím vším. „Poslal jsem na vás mor tak jako na Egypt, zbil jsem me?em mládence vaše, v zajetí jsem vydal kon? vaše, a u?inil jsem, že vstupoval smrad vojsk vašich i v ch?íp? vaše, a však jste se neobrátili ke mn?, dí Hospodin“ (4:10).

Nem?žeš mi ?íkat, že Pán není za všemi t?mi soudy, které zažíváme. Mnozí služebníci ukazují Boha jako laskavého, bezmezn? milujícího, p?íliš shovívavého d?de?ka. Samoz?ejm?, že B?h je soucitný a milostivý. Ale ?emu tito pastýři nerozum?jí, je, že Boží soudy jsou jeho milosrdenství a milost. B?h ?íká: „Navra?te se ke mn?. Musel jsem poslat tyto tresty, abych o?istil váš národ a získal vaši pozornost. Tak hluboce jste zh?ešili, oslepili jste sami sebe. Te? je soud jedinou ?e?í, které porozumíte. To všechno je o mé lásce k vám.“ Amos prorokoval dvojí soud, nad národem a sou?asn? nad církví

Amos mluví o Božím soudu jako „znepokojení veliká u prost?ed n?ho a nátisk trpící v n?m“ (Amos 3:9). Slovo znepokojení znamená stav zmatení. Jinými slovy národ se obrátí v chaos a zmatek velkými útoky násilí a teroru.

„A že neum?jí d?lati up?ím?, dí Hospodin. Poklady skládají z nátisku a loupeže na palácích svých“ (3:10). Co má Amos na mysli, když se tu zmi?uje o palácích? Mluví o tom, co nazýváme velké podnikání (obchodování) nebo velké společnosti (korporace).

P?emýšlej o událostech, které se v našem národ? v tuto chvíli odhalují. Množství t?ch nejrespektovan?jších firem v historii je odhaleno pro „loupeže na palácích svých“. ?editelé sv??eneckých společností podvád?li akcioná?e skrze nekalé ú?etnické praktiky. Propoušt?li tisíce zam?stnanc?. Mezitím si pro sebe vytvo?ili horentní pen?žní zásoby. Stejn? jako ožebra?ovali druhé, zajiš?ovali bohatství pro své vlastní vyváznutí.

Amos ohlašuje: „Budou rozchvátáni palácové tvoji“ (3:11). Tyto kdysi neot?esitelné korporace nyní krachují. Wall Street se ot?ásá. A p?ece ze všeho nejstrašn?jší je, že Amos p?edpovídá zamo?ení strachem v d?sledku teroristických útok? od pob?eží k pob?eží: „Aj, nep?itel, a to na zemi tuto v?kol, a ten? odejme od tebe sílu tvou“

(3:11). Mohla by být prorokova slova p?íhodn?jší? Varuje: „Nep?íte! p?ijde, aby svrhnul korunu tvé nádhery. Tvé paláce moci a síly, kterými se chlubiš, budou srovnány se zemí.“

Po tom všem se objeví ekonomický lev, který zničí majetek a prosperitu t?ch, kte?í zbohatli svými krádežemi. „Jako když vytrhne pastý? z úst lva dva hnáty aneb kus ucha, tak vytržení budou synové Izraelští, sedící v Sama?í lhostejn? na postelích, a na ložcích rozkošných“ (3:12).

Když lev po?írá svou ko?ist, nep?estane, dokud nez?stane nic než kosti. To je p?esn? to, co Amos ?íká, že tento nep?íte! ud?lá s luxusem bohatých. Nez?stane nic než holé zbytky jejich ne?estn? získaného majetku. Amos jim ?íká: „Ty si myslíš, že jsi v bezpečí, protože sis zajistil miliony. Ale ?voucí lev to všechno pohltí. A až skon?í, nezbude nic než zdechlina.“

Milovaní, ta samá varovná polnice dnes op?t troubí v Americe. Ale velice málo lidí se strachuje. B?h ?íká, že když trestá národy svými soudy, navštíví také církve

Písmo ?íká, že soud za?íná v Božím dom?. Opravdu, než Hospodin zasáhne jakýkoliv národ, zjeví sv?j hn?v ve své církvi: „Slyšte a osv?d?te v dom? Jákobov? ... že v ten den, když Izraele trestati budu pro p?estoupení jeho, navštívím také oltá?e v Bethel“ (Amos 3:13–14). D?m Jákob?v tu p?edstavuje církve, Boží lid.

P?emýšlej o tom, co tu Amos prorokoval: B?h bude nepochybn? soudit každý národ, který se k n?mu oto?il zády. Dopustí, aby zlí a h?išní nep?átele plenili a terorizovali tyto národy. A každý ?lov?k, který se odvrátí k bezbožným rozkoším a prostopášnosti, bude poko?en a sražen. P?esto uprost?ed všech t?chto v?cí, byla Božím prvotním zájmem stále ješt? jeho církve. Jeho pozornost zcela poutal jeho lid, ti kdo se sami nazývají jeho jménem.

Nezáleží na tom, zda naše vláda odstra?uje Boží jméno z našich mincí, našich soudních budov, našich škol a veřejných shromážd?ní. Žádná z t?chto v?cí nezarmucuje Pána tolik jako špatnost v jeho církvi. B?h se vysmívá bezbožným bláznivým pokus?m odstranit ho ze spole?nosti. Jejich den zú?tování již za?al. Práv? te? je trestá svým hn?vem. Ale lidé, kte?í zra?ují Boha nejvíc, jsou jeho vlastní rodina. Nejhloub?ji je zran?n špatností svých d?tí.

Hospodin se te? zam??il na to, co se dalo u Izraelských oltá??. Jméno Bethel znamená „Boží d?m, místo ryzího uctívání“. O t?chto oltá?ích bylo kdysi ?e?eno: „Hospodin jest na míst? tomto“ (Genesis 28:16). Skute?n?, Jákob nazval Bethel hrozným místem (viz 28:17). Mínil tím místo úcty, protože B?h tam manifestoval svou p?ítomnost.

Bethel bylo místo, kde Jákob v duchu vid?l žeb?ík ty?ící se až do nebe. Bylo to svaté místo uctívání, kde se B?h setkal s t?mi, kdo ho hledali v ?istot?. ?asto skrz naskrz izraelskou historii se Hospodin na sebe odvolává jako na „Boha z Bethel“. A v jednu chvíli p?ikazuje Jákobovi, aby se vrátil do Bethel, aby tam obnovil oltá?e.

Krátce, B?h ?íkal Izraeli: „Chystám se soudit váš h?išný národ. Sv?t se bude t?ást kv?li válce a násilí, které na vás p?ijde. Pošlu povodn?, sucha, mory, zni?ující plísň?. Vaše ekonomika bude ot?esena, vaše bohatství bude zni?eno. Ale v tu samou dobu, kdy budu ?init tyto v?ci, navštívím také Bethel. Vyleji sv?j soud na m?j lid, protože znesv?tili mé oltá?e. Potrestám je pro jejich zkažené uctívání.“

Toto se stalo p?edtím v Bethel. Když se Jeroboam stal králem, zakázal tam uctívání: „Král... ud?lal dvě telat zlatých a ?ekl... Aj, te? bohové tvoji... I postavil jedno v Bethel, a druhé postavil v Dan. Která?to v?c byla p?í?inou k h?ešení, nebo chodíval lid k jednomu z t?ch až do Dan. Vzd?lal zajisté d?m výsostí, a ustanovil kn?ží z lidu obecného, kte?í nebyli z syn? Léví“ (1. Královská 12:28–31).

Nejprve Jeroboam vzty?il na míst? uctívání modly. Potom vzal kriminální živly spole?nosti, lidi, kte?í nem?li srdce pro Boha a nazval je kn?žími. Izraelské uctívání bylo úpln? zkažené, protože p?icházelo z h?išných, zlých srdcí. Takže od vlády Jeroboama až do Amosových dn? B?h opovrhoval Bethel jako místem sm?šování. A nakonec toto falešné uctívání soudil. Strhl tyto oltá?e.

Dnes z?stává v církvi duch z Bethel. Je to odpadlý duchovní stav. A jeho hlavním rysem je smíšené uctívání, které je zamýšleno k získání dav?. Je to vn?jší t?lesná show, plná horlivosti a p?ehnanosti. Ale je naprosto bez jakékoliv svatosti. A v t?chto posledních dnech chytá mnohé do pasti. ?ím víc lidé v?í, že toto uctívání je Boží, tím slep?jší se stávají. A B?h se chystá to všechno soudit. Varuje: „Jestli jsi zapojen do tohoto zkaženého uctívání, tak jenom násobíš své h?íchy.“

B?h op?t naléhá: „A pálice ob?t chvály z kvašených v?cí, provolejte i ob?ti dobrovolné, a rozhlaste, pon?vadž se

vám tak líbí“ (Amos 4:5). Pro? to ?ekl? Protože zákon zakazoval jakékoliv kvasnice v pokrmu, které bylo ob?továno jako ohnivá ob?? Hospodinu (viz Leviticus 2:11). Navíc kvašený chléb byl ur?en pouze pro kn?ží. Podobn? každá ob?? dík?in?ní musela být „kolá?e nekvašené, olejem zad?lané a oplatky nekvašené, olejem pomazané“ (Leviticus 7:12).

Tyto nekvašené ob?ti byly všechny zamýšlené jako ilustrace. Znamenaly chvály, které byly ryzí. Všude v Písmu se na kvasnice nahlíží jako na symbol h?išného t?la. N?kdy se tím odvolávalo na malomocenství. Boží poselství je tu jasné: „Vaše ob?ti chvály jsou plné t?lesnosti. P?ijmu jen takové ob?ti, které jsou posv?cené, nabízené ?istýma rukama a ryzími srdci. V mé p?ítomnosti nem?že být žádný kvas, žádná t?lesná shovívavost.“ „Kdo vstoupí na horu Hospodinovu? A kdo stane na míst? svatém jeho? Ten, kdož jest rukou nevinných, a srdce ?istého, kdož neobrací duše své k marnosti, a nep?isahá lstiv?“ (Žalm 24:3–4).

Zven?í byli uctíva?i v Bethel velice náboženští. Horliv? ob?tovali každé ráno. A byli v?rní v dávání desátk? a dar?. Znovu na n? B?h naléhá: „P?inášejte každého jitra ob?ti své, t?etího roku desátky své“ (Amos 4:4). Vid?l tyto lidi, jak každý den za?ínají chválou a uctíváním. Byli veselí, když šli na svá chválicí shromážd?ní. Opravdu, hnutí uctívání v Bethel se stalo tak populární, že se rozší?ilo po všech m?stech v oblasti, od Bethel do Galgala a do Bersabé.

Ale Hospodin je všechny varoval: „A nehleďte Bethel, aniž cho?te do Galgala, a do Bersabé se nesmýkejte; nebo Galgal jistotn? se p?est?huje, a Bethel p?ijde na nic“ (5:5). B?h se chystal všechno svrhnout. Zni?í všechny jejich zkvašené ob?ti chval a uctívání. Pro?? Protože lidé „prom??ují v pelynek soud, a spravedlnosti na zemi zanechávají“ (5:7).

Díky Bohu za p?ijatelné, svaté, intenzivní chvály, které k n?mu stoupají

B?h má stále ještě svatý, odd?lený zbytek, jehož ob?tování chval je ryzí. Tito zbožní svatí nejsou chyceni do honby za sv?tskými záležitostmi. Jejich uctívání má zvuk mocných, ?ítících se vod. A mají zlomené srdce p?ed Hospodinem, mají p?ed ním úctu. Z takové úcty a vážnosti p?ichází skv?lý, slavný chválicí jásot.

P?esto mnozí v církvi vždy hledají n?jakou novou v?c. Cht?jí nové a vzrušující zp?soby uctívání Boha. Tak vyhledávají oltá?e z Bethel, kde zn?jí hlasitě a veselé chvály. Ale uctívání na t?chto místech vedou lidé, kte?í neplá?ou nad h?íchem v Božím dom?. Jejich chvály jsou možná bohaté, p?ekypující, barvitě a pestré. Ale není tam pravá Kristova p?ítomnost. A není tu ochrana p?ed podvodem t?la.

Bylo to asi vzrušující zú?astnit se takových chválicích shromážd?ní v Bethel. Ale tito uctíva?i nem?li žádný zájem o Boží v?ci. Nepomáhali chudým ani se nenatahovali k pot?ebným. Místo toho byly jejich chvály plné kvasu a t?la. Amos varoval: „Hleďte Hospodina... aby nepronikl jako ohe? domu Jozefova, a nesehltl“ (Amos 5:6). Dovolte mi rovn?ž, abych p?ednesl toto varování od Pána: Nekáže tv?j pastor slovo, které odhaluje h?ích? Neexistuje zbožná výtká, žádné volání k pokání, žádné varování, aby ses vzdal h?íchu? Potom pravd?podobn? uctíváš u oltá?e v Bethel. A jsi ve velkém nebezpe?í, že budeš oklamán.

B?h prohlásil: „Navštívím také oltá?e v Bethel, a od?ati budou rohové oltá?e, tak že spadnou na zem“ (3:14). Tohle je ni?ivé slovo. Ve Starém zákon? m?l d?ev?ný oltá? v chrámu ?ty?i vy?ezávané rohy p?ipevn?né k jeho roh?m. Tyto rohy byly pokryté m?dí a m?ly tvar berán?ích roh?. Tyto rohy p?edstavovaly právo azylu. Když se jich provinilec chytil, postavil sám sebe pod ochranu Boží zachra?ující, trvající milosti. Když jsem byl malý chlapec, slyšel jsem mnoho zbožných sta?ík? ?íkat: „Jsem v bezpe?í, Pane. Chopil jsem se roh? oltá?e.“

Vidíme tento druh azylu ilustrovaný v život? Davidova syna Adoniáše. Tento rebelantský muž se pokusil uzurpovat izraelský tr?n. Ale druhý David?v syn Šalamoun vydal p?íkaz k usmrcení Adoniáše. Vyd?šený Adoniáš utíkal do chrámu a pevn? se chytil roh? oltá?e. Jeho život byl ušet?en.

Te? ?íkal B?h Amosovi, že odetne tyto d?sivé rohy ochrany. B?h se chystal odseknout rohy od oltá?e a shodit je na zem. To znamenalo, že lidé již nebudou pod jeho ochranou. Místo toho se otev?ou velkému podvodu. Nebudou mít ochranu p?ed falešnými doktrínami nebo falešným uctíváním. Vid?l jsem strašlivé d?sledky uctívání u oltá?e bez roh?

Z celého sv?ta p?icházejí davy lidí do Afriky, aby slyšeli muže, který prohlašuje, že mu dal B?h prorockého ducha již v mat?in? l?nu. Obzvlášt? Ameri?ané cestují po stovkách, aby od tohoto muže získali „osobní proroctví“. Ale poselství je zcela nebiblické a rouhavé. Tito nemoud?í hleda?i jsou podvodem chyceni do pastí.

V?štyn? ve stát? na Balkánu prohlašuje, že lidi povede na výlet do pekla. Žena bývala ?arod?jnicí a ?íká, že kdysi byla sama v pekle. P?ikazuje lidem, aby si lehli na podlahu a uvolnili své mysli po celou dobu, kdy je povede na imaginární výlet skrze to, co sama zažila. Lidé se kolem ní shromaž?ují kv?li zážitku. Ale všechno je to nebiblické, naprosto zmate?né. Opravdu je za touto ?inností n?co ?ábelského.

V Brazílii slibuje evangelista, že lidi uzdraví z rakoviny za 1 000 dolar?. Také za poplatek p?edvádí vyhán?ní ?ábla. Vypracoval si ohromné v?rné publikum a bohatne ze svých tvrzení. P?esto je to naprosto nebiblické, dokonalý podvod.

Amerika sama se stala sv?tovým nejhorším obchodníkem s falešným evangeliem. Jak? K?es?ané se stali biblickými analfabety. Neobt?žují se již více ?íst Boží slovo. Nejsou ochotní se postit nebo trávit ?as v modlitb?, utíkají sem a tam, vyhledávají vyu?ování, které se líbí t?lu, od n?jakého zkompromitovaného evangelisty.

Jak mohlo množství v??íčních nalet?t takovým podvod?m? Jak mohli být tak snadno svedeni z cesty? Jak se mohly tyto masy lidí stát tak slepými k falešným skutk?m t?la? Amos nám ?íká pro?: Jejich ochranné zdi padly kv?li h?íchu. B?h odstranil rohy z oltá?e. A lidé ztratili veškeré rozpoznání. Taková v??íci budou mezi prvními, kte?í uvítají Antikrista.

B?h ?íká, že až navštíví církve, zavrhne všeho, co je poskrvn?né

„Nýbrž i po všech vinicích [církvích] bude kvílení, když projdu prost?edkem tebe, dí Hospodin. B?da t?m, kte?íž žádají dne Hospodinova. K ?emuž jest vám ten den Hospodin?v? Zdali není tmy a ne sv?tla den Hospodin?v? ... Nenávidím, zavrhl jsem svátky vaše, aniž sob? chutnám slavností vašich. Nebo budete-li mi ob?tovati zápaly a suché ob?ti vaše, neoblíbím jich... Odejmi ode mne hluk písní svých, ani hudby louten vašich nechci poslouchati. Ale povali se jako voda soud, a spravedlnost jako potok silný“ (Amos 5:17–24).

Boží poselství je jasné: Dokud uprost?ed nás neza?ne proudit jeho spravedlnost, o?iš?ující srdce, nebudeme schopni mu poskytnout pravou ob?? uctívání. Chvály, které vycházejí ze srdce plného chťí?e a chamtivosti, jsou v jeho uších jen hlukem.

Mezi všemi t?mito prorockými varováními p?ináší Amos slovo nad?je: „Hledejte dobrého a ne zlého, abyste živi byli, a bude? tak Hospodin B?h zástup? s vámi, jakž pravíte. M?jte v nenávisti zlé, a milujte dobré, a ustanovte v brán? soud; snad Hospodin B?h zástup? milost u?iní ostatk?m Jozefovým“ (5:14–15).

Naléhav? t? vybízím, abys v?noval pozornost Amosov? poselství. Hledej Pána celým svým srdcem. Dovol, abys byl souzen jeho Slovem. Vyznej a vzdej se svého h?íchu. Potom ti B?h požehná rozlišením. Budeš v?d?t, zda uctíváš u oltá?e v Bethel. A budeš schopen ho uctívat v Duchu a v pravd?.

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/2162/>